

РЕШЕНИЕ

№ 140

гр. Велико Търново, 08.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ВТОРИ
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и първи
ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ПЕТЯ СТОЯНОВА

Членове: АЛЕКСАНДЪР ЛЮДМ.
ГРИГОРОВ
Диана Василева

при участието на секретаря ГАЛЯ Г. СТАНЧЕВА
в присъствието на прокурора С. К. К.
като разгледа докладваното от АЛЕКСАНДЪР ЛЮДМ. ГРИГОРОВ
Наказателно дело за възобновяване № 20224000600251 по описа за 2022
година

на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по Глава тридесет и трета от НПК.

Образувано е по искане на осъдения А. И. А., чрез адв. В. Ц. Б. от САК
за възобновяване на ВНОХД № 166/2022 г. Окръжен съд гр. Плевен и НОХД
№277/2019 г. по описа на Районен съд гр. Кнежа, отмяна на постановените по
тях решение от 23.05.2022 г. и присъдата от 24.01.2022 г. и оправдаване на
осъдения или връщане делото за ново разглеждане от друг състав на
първоинстанционния съд или да се измени решението и присъдата в полза на
А. И. А., като се преквалифицира деянието и се намали наказанието. В
съдебно заседание искането се поддържа от адв. В. Ц. Б..

В съдебно заседание прокурорът от Великотърновската апелативна
прокуратура излага съображения за неоснователност на искането.

Осъденото лице изразява становище, че не е извършил деянието и иска
възобновяване на производството.

Процесуалния представител адв. В. Ц. Б. излага съображения за

възобновяване на производството и оправдаване на осъдения или връщане делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд или да се измени решението и присъдата в полза на А. И. А., като се преквалифицира деянието и се намали наказанието.

Великотърновският апелативен съд, като извърши проверка за наличие на претендираните в искането основания за възобновяване на делото, в пределите на правомощията си по чл. 347 от НПК, намери за установено следното:

Искането за възобновяване е процесуално допустимо. Предмет на искането е акт от кръга на визираните в чл. 419 от НПК, непроверен по касационен ред по жалба на страната в чийто интерес се предлага отмяната. Направено е от процесуално легитимирано лице по чл. 420, ал. 2 от НПК, като от съдържанието на искането се извежда оплакване за наличието на основание за възобновяване по чл. 422, ал. 1, т. 5 НПК, във връзка с допуснато съществено нарушение по чл. 348, ал. 1, т. 1, т.2 и т.3 от НПК. Искането е направено в законоустановения шестмесечен срок по чл. 421, ал. 3 от НПК.

Разгледано по съществото искането за възобновяване е частично неоснователно, като съображенията за това са следните:

С присъда №2/24.01.2022 г., постановена по НОХД№277/2019 по описа на Районен съд – Кнежа **съдът е постановил:** Признава подсъдимия **А. И. А. за виновен** в това че: На 14.06.2018 година в с.Бреница, на изнесена маса пред питейно заведение „Кафе аперитив“, находящо се в с.Бреница, ***** в нарушение на чл.30 от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите - „Забранява се производството, преработването, търговията, съхраняването, вносът, износът, реекспортът, транзитът, пренасянето, превозването, предлагането, придобиването, използването и притежаването на растения, наркотични вещества и техните препарати от списъка по чл. 3, ал. 2, т. 1., и съгласно Списък № 1 на Единната конвенция за наркотичните средства от 1961 година и Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични, според които конопът/канабисът, хашишът/ и амфетаминът /солите и препаратите му/ имат наркотично действие, нямат легална употреба, пазар и производство и са поставени под контрол /забрана/ съгласно Списък №1 на Единната конвенция на ООН за наркотични средства от 1961г. и съгласно чл.3, ал.2 от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите - „Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина“, без

надлежно разрешително е държал високорисково вещество- бяло прахообразно вещество -7,083 грама амфетамин, на стойност – 212,49 лева, съгласно постановление №23 на МС от 29.01.1998г. На основание чл. 354а, ал.3, т.1 във вр. с чл.54, ал.1 от НК, **ОСЪЖДА** подсъдимия А. И. А. на **три години „лишаване от свобода“ при първоначален общ режим** на изтърпяване и **глоба в размер на 3000лв**, платима по сметка на съда. На основание чл.68,ал.1 от НК привежда в изпълнение наложеното на подсъдимия А. И. А. наказание от пет месеца лишаване от свобода по споразумение №80 от 04.06.2018г. по НОХД№324/2018г. по описа на РС Бяла Слатина, което да изтърпи изцяло и отделно от днес наложеното му наказание при първоначален **общ режим** на изтърпяване.

На основание чл.354а ал.6 от НК, отнема в полза на държавата веществените доказателства по делото: високо рисково вещество- бяло прахообразно вещество-7.083 грама амфетамин, намиращ се на съхранение в Централно митническо управление отдел „МРР-НОП“гр.София и опаковки към химическа експертиза Н-199/15.06.2018г. **ОСЪЖДА** подсъдимия А. И. А. със снета по делото самоличност да заплати разноски по ДП в размер на **68,51лв./шестдесет и осем лева и петдесет и една ст./** направени за експертиза по сметка на ОД МВР Плевен. **ОСЪЖДА** подсъдимия А. И. А. със снета по делото самоличност да заплати по сметка на съда направените разноски от общо **75,30лв./седемдесет и пет лева и тридесет ст./**.

За да постанови присъдата си КРС е приел следното от фактическа страна: Подсъдимият А. И. А. роден на 14.09.1992г. в гр.Бяла Слатина,живущ в гр.Бяла Слатина, *********,българин, български гражданин, с висше образование, неженен, безработен, осъждан на 14.06.2018година в с.Бреница, на изнесена маса пред питейно заведение „Кафе аперитив“, находящо се в с.Бреница, ********* в нарушение на чл.30,от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите - „Забранява се производството, преработването,търговията, съхраняването, вносът, износът, реекспортът, транзитът, пренасянето,превозването, предлагането,придобиването, използването и притежаването на растения, наркотични вещества и техните препарати от списъка по чл. 3, ал. 2, т. 1,, и съгласно Списък № 1 на Единната конвенция за наркотичните средства от 1961година и Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични, според които конопът/канабисът, хашишът/ и амфетаминът /солите и препаратите му/ имат наркотично действие, нямат легална употреба, пазар и производство и са поставени под контрол /забрана/ съгласно Списък №1 на Единната конвенция на ООН за наркотични средства от 1961г. и съгласно чл.3, ал.2 от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите - „Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина“, **без надлежно разрешително е държал високорисково вещество- бяло прахообразно вещество -7,083 грама амфетамин, на стойност – 212,49лева, съгласно постановление №23 на МС от**

29.01.1998г., с което е осъществил от обективна и субективна страна престъпление по чл.354а,ал.3,т.1 от НК.

Приетата фактическа обстановка от КРС е на база следния анализ на доказателствения материал:

По делото са събрани в досъдебното производство /ЗМ№111/2018г.на РУ-Кнежа,което е БП с вх.№248/2018г.,БП №44/2018г. на РП-Кнежа/ следните писмени и гласни доказателства:-справка за съдимост на обвиняемия А.-л.9,-протокол за разпит на обвиняемия А.-л.11,-протоколи за разпит на св.Х. Р.-л.12-13,св.К. Д.-л.14,св.Г. М.-л.16 и Е. Х.-л.17;-Протокол за доброволно предаване от 14.06.2018г.-л.18,-Протокол за доброволно предаване от 14.06.2018г.-л.19,-Протокол за оглед на предмети-веществено доказателство,като последващо процесуално следствено действие-л.20-21,-Албум към протокол за веществени доказателства извършен на 14.06.2018г. в РУ-Кнежа,стая №4 по БП №ЗМ 111/2018г. по описа на РУ-Кнежа-л.22-23,-Протокол №Н-199/15.06.2018г. –гр.Плевен за извършена Физико-химическа експертиза по БП №ЗМ-111/2018г. по описа на РУ-Кнежа-26-28,-Протокол за оценка на наркотични вещества от 18.06.2018г.-л.29 и-Приемо-предавателен протокол от 20.06.2018г.-л.30

В съдебното производство по делото са събрани следните гласни доказателства: показанията на свидетелите К. Д., Х. Р., М. П. М., А. Г., Г. Л. Ф., И. И. С., С. И. А.ски, Г. В. М. и Е. Я. Х., както и обяснението на подсъдимия. **Свидетелите и дадените от тях показания могат да бъдат разделени на следните 3 групи: -свидетели в подкрепа на обвинението:** К. Д., Х. Р., М. П. М. и А. Г.; **-свидетели на защитата:** Г. В. М. и Е. Я. Х. и **-неутрални свидетели:**Г. Л. Ф., И. И. С. и С. И. А.ски.

КРС посочва, че видно от показанията на свидетелите в подкрепа на обвинението К. Д., Х. Р., М. П. М., А. Г. на инкриминираната дата 14.06.2018г.в с.Бреница в заведение известно като при Г. била извършена проверка на лични документи на намиращите там лица между които били свидетелите Г. В. М. и Е. Я. Х., както и подсъдимия А. А.. По време на проверката от полицейските служители М. М., К. Д., Х. Р. и М. М., свидетелите Е. Х. и Г. М. били седнали на изнесена пред входа на заведението при Г. маса, а подсъдимия бил встрани от тях. Били установени самоличностите на св.Х., М. и на подсъдимия А., както и място на нахожданията им на съответната маса.

Свидетелят Г. Л. Ф., собственик на заведението в с.Бреница, където е било установено деянието на подсъдимия е категоричен, че масата на която са седнали подсъдимия и св.Х. и М. е била почистена преди това и на нея не е имало нищо.

Свидетелите Д., Р. и М. са категорични, че подсъдимия отишъл на съответното си място на масата при св.Х. и св.М., където имало поставени две кутии от цигари марка „Давидов“ и след направена проверка от полицейския служител М. се установило, че в едната от двете кутии има полиетиленов

плик с бяло прахообразно вещество, за което подсъдимия казал, че е било наркотично вещество за негова лична употреба. Тази кутия с цигари със съдържанието ѝ е била предадена доброволно от подсъдимия с написан на място протокол за доброволно предаване на св.Р.. След установяването на наркотичното вещество и предаването му подсъдимия и св.Х. и св.М. са били закарани и разпитани в РУ Кнежа и след това са били освободени.

От показанията на свидетелката А. Г. се установи, че е била в стаята РУ-Кнежа, където е било извършено заснемането на кутията от цигари с намиращото се в нея наркотично вещество в РУ-Кнежа, като там по това време са присъствали като поемни лица и свидетелите И. С. и С. А.ски, които са възприели съдържанието на кутията, което е обективизирано в Протокол за оглед на предмети-веществено доказателство, като последващо процесуално следствено действие и Албум към протокол за веществени доказателства извършен на 14.06.2018г. в РУ-Кнежа, стая №4 по БП №ЗМ 111/2018г. по описа на РУ-Кнежа.

Свидетелите на защитата Г. В. М. и Е. Я. Х. твърдят, че по отношение на тях е било извършено полицейско насилие при задържането им с белезници и отвеждането им в РУ-Кнежа на разпит. Свидетелят Е. Х. заяви, че разпитващия го полицейски служител в РУ Кнежа му казвал какво да каже като го заплашвал, че ще бъде привлечен като съучастник с подсъдимия и след като били записани показанията му без да ги чете ги подписал, защото искал да си тръгне от РУ Кнежа. Твърденията за полицейско насилие по отношение на подсъдимия и двамата свидетели не се установява, тъй като дори и да са им били поставени белезници на място в с.Бреница това е било по повод установеното наркотично вещество и след разпита им в РУ-Кнежа са били освободени. Освен това видно от съдържанията на протокол за разпит на обвиняем от 20.06.2018г. и протоколи за разпит на св.Г. М. и св.Е. Х. от 14.06.2018г. е отразено, че протоколите за разпит са били прочетени на подсъдимия и тези свидетели и с подписите си са удостоверили, че показанията им са записани правилно.

По повод на твърденията на св.Е. Х. за полицейско насилие по отношение на него са проведени очни ставки между него и св.Д., св.Р. и св.М. като не се установяват данни в тази насока.

На досъдебното производство в Протокол за разпит на обвиняем от 20.06.2018г., обвиняемото лице е дало обяснения в насока, че се признава за виновен и съжалява за стореното, а намерения амфетамин е бил негов за лична употреба. В съдебното следствие, навярно поради заплахата от получаване на ефективно наказание лишаване от свобода и привеждането в изпълнение на предходното му условно осъждане в ефективно наказание лишаване от свобода, възприема защитната теза, че кутията от цигари с амфетамина в нея се е намирала оставена на масата, когато са седнали там със св.Х. и св.М. като в тази насока са и дадените в съдебното следствие обяснения на подсъдимия А.. Защитната теза на подсъдимия и защитника му

в съдебното следствие не се установява и се опроверга от показанията на св.К. Д., св.Х. Р., св.М. П. М. и св.Г. Л. Ф.. Съдът дава вяра на показанията на свидетелите на обвинението К. Д., Х. Р., М. П. М., А. Г., както и на показанията на неутрални свидетели Г. Л. Ф., И. И. С. и С. И. А.ски които счита за достоверни и непротиворечиви по между си.

По отношение на показанията на свидетелите на защитата Г. В. М. и Е. Я. Х., както и на обясненията на подсъдимия, съдът не дава вяра на същите, тъй като счита същите недостоверни и противоречиви по между си и се опровергават от останалите по делото свидетелски показания, поради което не ги кредитира.

Експертът И. Е. П. потвърждава изготвената от нея и обективирана в Протокол №Н-199/15.06.2018г. –гр.Плевен за извършена Физико-химическа експертиза по БП №ЗМ-111/2018г. по описа на РУ-Кнежа, съгласно която откритото в кутията от цигари вещество е **високорисково вещество- бяло прахообразно вещество -7,083 грама амфетамин**. От съдържанието на Протокол за оценка на наркотични вещества от 18.06.2018г. е видно, че това високорисково вещество- бяло прахообразно вещество -7,083 грама амфетамин, е на стойност – 212,49 лева, съгласно постановление №23 на МС от 29.01.1998г.

При тази система от доказателства, съдът приема горната фактическа обстановка за безспорно доказана по дело, от което могат да се обосноват съответните правни изводи:

Не са налице предвидените в разпоредбата на чл.78а,ал.1 от НК законови основания **за освобождаване от наказателна отговорност на А. И. А.** за извършено престъпление по чл.354а, ал.3, т.1 от НК и налагането му на административно наказание по чл.78а,ал.1 от НК.

При постановяване на присъдата си, съдът въз основа на доказателствата, събрани в досъдебното производство и съдебното следствие, приема за установена фактическата обстановка, изложена в ОА на РП-Плевен, ТО-Кнежа.

Правните съображения за взетото решение по присъдата се свеждат до следното: Подсъдимият А. И. А. наказателно отговорно лице и е осъществил от обективна и субективна страна престъпление по чл.345а, ал.3,т.1 от НК. Обект на престъплението е държането на високорисково вещество- бяло прахообразно вещество -7,083 грама амфетамин, на стойност – 212,49 лева, съгласно постановление №23 на МС от 29.01.1998г. Субект на престъплението е подсъдимия А. И. А., от обективна страна престъплението е извършено от подсъдимия А. И. А. на 14.06.2018година в с.Бреница, на изнесена маса пред питейно заведение „Кафе аперитив“, находящо се в с.Бреница, ***** в нарушение на чл.30 от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите - „Забранява се производството, преработването, търговията, съхраняването, вносът, износът, реекспортът, транзитът, пренасянето, превозването, предлагането,

придобиването, използването и притежаването на растения, наркотични вещества и техните препарати от списъка по чл. 3, ал. 2, т. 1, и съгласно Списък № 1 на Единната конвенция за наркотичните средства от 1961 година и Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични, според които конопът/канабисът, хашишът/ и амфетаминът /солите и препаратите му/ имат наркотично действие, нямат легална употреба, пазар и производство и са поставени под контрол /забрана/ съгласно Списък № 1 на Единната конвенция на ООН за наркотични средства от 1961 г. и съгласно чл. 3, ал. 2 от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите - „Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина“, без надлежно разрешително е държал високорисково вещество - бяло прахообразно вещество - 7,083 грама амфетамин, на стойност – 212,49 лева, съгласно постановление № 23 на МС от 29.01.1998 г. **От субективна страна престъпното деяние е извършено от подсъдимия А. И. А. виновно при условията на пряк умисъл**, тъй като е съзнавал обществено опасния му характер, предвиждал е неговите общественоопасни последици и е искал настъпването им.

По отношение на наложеното наказание КРС е изложил следните съображения: Съобразявайки младежката възраст към момента на деянието, съдействие на подсъдимия на разследващите органи в досъдебното следствие, съдебно му минало и липсата на лоши характеристични данни за него при определяне и налагане на наказанията му, съдът приема **наличието баланс между смекчаващите и отегчаващите вината му обстоятелства**, поради което му определя и наказание лишаване от свобода към средния размер предвиден от нормата на чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК. Предвид това на основание чл. 354а, ал. 3, т. 1 във вр. с чл. 54, ал. 1 от НК, осъждаи подсъдимия А. И. А. на три години „лишаване от свобода“ при първоначален общ режим на изтърпяване и **глоба** в размер на **3000 лв.**, платима по сметка на съда. На основание чл. 68, ал. 1 от НК, привежда в изпълнение наложеното на подсъдимия А. И. А. наказание от пет месеца “лишаване от свобода“ по споразумение № 80 от 04.06.2018 г. по **НОХД № 324/2018 г. по описа на РС Бяла Слатина**, което да изтърпи изцяло и отделно от наложеното му наказание при първоначален общ режим на изтърпяване.

С Решение № 98/23.05.2022 г по ВНОХД № 166/22 г. ПОС е постановил: Изменява присъда № 2/24.I.2022 г. постановена по НОХД № 277/2019 г. Кнеженски районен съд, с която на подсъдимият А. И. А. е наложено наказание лишаване от свобода, като намалява същото от 3 /три/ години лишаване от свобода, на 1 /една/ година и 6 /шест/ месеца при първоначален общ режим на изтърпяване. Потвърждава присъдата в останалата ѝ част.

Първоинстанционното и въззивното производство са втори по ред, след постановяване на присъда по НОХД № 154/2018 г. на Районен съд гр. Кнежа и

решението по ВНОХД № 884 по описа за 2019 г. на Окръжен съд гр. Плевен. С последното присъдата на КРС е отменена и делото е върнато за ново разглеждане, като производството се е развило само по въззивна жалба на подсъдимия А. И. А. против Присъда №188 от 15.10.2019г., постановена по НОХД № 154/2018г. по описа на РС – Кнежа.

По НОХД №154/2018г. РС-Кнежа на основание чл. 354 ал. 3 т. 1 във вр. с чл. 54, ал. 1 от НК налага наказание ДВЕ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА при първоначален общ режим на изтърпяване. На основание чл. 354а ал. 3 т. 1 предложение 2 от НК налага глоба в размер на 2 000лв.

За да постанови решението си по ВНОХД №166/22г. ПОС е изложил следните съображения: За да постанови обжалваната присъда съдът е приел за установена фактическа обстановка, която напълно се споделя от страна на въззивната инстанция, поради което намира, че не е необходимо същата да бъде пресъздавана отново. Тя е доказана по несъмнен и безспорен начин от събраните писмени доказателства по делото, заключенията на вещите лица, показанията на свидетелите К. Д., Х. Р., М. М., А. Г., Г. Ф., И. С., С. А.ски, както и от обясненията на подсъдимия даден в съдебно заседание, които съдът е кредитирал напълно с оглед тяхната непротиворечивост, последователна и логическа изложеност, кореспондирането им с останалите данни по делото. Необоснованост на обжалваната присъда е налице тогава, когато фактическите изводи на районния съд, не намират опора в събрания доказателствен материал, и то при положение, че доказателствата са събрани в необходимата пълнота. Иначе казано следва да бъде налице грешка направена от страна на районния съд при анализа на доказателствата. Такава грешка не е налице. Въз основа на всички събрани по делото доказателства, съдът е направил логични, взаимосвързани и отговарящи на доказателствата фактически изводи. При извършване на анализ на доказателствата събрани по делото, районният съд е отговорил изчерпателно, защо всички събрани доказателства, му дават основание да приеме доказано авторство и съставомерност на деянието. Аргументирал се защо приема и кредитира показанията на свидетелите разпитани в съдебно заседание, както и дадените от въззивния жалбоподател обяснения. Съдът в рамките на своята компетентност е взел всички мерки за разкриване на обективната истина. Попълнил е доказателствената съвкупност с необходими за установяване на обективната истина доказателства и се е мотивирал дали и как фактите, включени в предмета на доказване, се установяват от доказателствата в тяхната съвкупност, поради което не са налице нарушения на основни принципи на наказателното производство относно начина на формиране на вътрешното убеждение /чл. 14 от НПК/ и разкриване на обективната истина /чл. 13 от НПК/. В хода на съдебното производство не са били представени доказателства от страна на защитника на А., от които да бъде установено, че доверителя му от обективна и субективна страна не е извършил деянието, за което е предаден на съд. В този смисъл оплакването на процесуалния представител на жалбоподателя, че същия е невинен остава

чисто декларативно, а и не намира опора в събраните по делото доказателства, поради което фактическите изводи на първоинстанционният съд, касаещи наличието на авторство на деянието от страна на въззивния жалбоподател са правилни и законосъобразни. При извършване на проверка на обжалваната присъда бе констатирано, че при постановяване на присъдата в частта ѝ относно, определянето на размера на наложеното на въззивният жалбоподател наказание първоинстанционният съд не е отчел факта, че стойността на намерените наркотични вещества е ниска. Към настоящият момент тя е много под размера на минималната работна заплата за страната. Това обстоятелство заедно с младежката възраст на подсъдимия, липсата на лоши характеристични данни, съдействието на подсъдимия по време на разследването води да превес на смекчаващите вината обстоятелства. Всички тези факти установяват, сравнително ниска степен на обществена опасност на извършеното от А., както и сравнително ниска степен на обществена опасност на дееца. Предвид гореизложеното ПОС счита, че наказание в размер на 3 /три/ години лишаване от свобода при първоначален общ режим на изтърпяване се явява несъразмерно тежко за подсъдимия. ПОС счита, че при по-продължителен срок на наказанието лишаване от свобода в размера определен от първоинстанционният съд биха породили негативни последици върху подсъдимия. Наказание в размер на 1 /една/ година и 6 /шест/ месеца би постигнало в максимална степен целите на личната и генералната превенция. Във въззивната жалба е направено искане за връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съд, което в настоящия случай се явява недопустимо. С решение постановено по ВНОХД № 884/2019 по описа на Плевенски окръжен съд, делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда. Нормата на чл. 335, ал. III от НПК въвежда категорична забрана за повторно връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда. Едно ново евентуално връщане би представлявало нарушение на закона. Предвид на горе изложените съображения искането да бъде отменена присъдата и върнато делото за ново разглеждане следва да бъде оставено без уважение като недопустимо.

При горните фактически, по доказателствения материал и правни съображения в мотивите към присъдата на КРС и съображения на ПОС, оплакванията в искането за възобновяване и пледоарията по същество се свеждат до следното:

Налице е правното основание за възобновяване на наказателното дело, визирано в чл. 422 ал. 1 т. 5 от НПК, тъй като с присъдата по НОХД №277/2019г. на Районен съд гр. Кнежа и с решението на Окръжен съд гр. Плевен по ВНОХД №166/2022г, което я е потвърдило и частично изменило са били допуснати съществени нарушения по чл. 348 ал. 1 т. 1, 2 и 3 от НПК - бил е нарушен законът, било е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и наложеното наказание е явно несправедливо.

Приемайки, че деянието осъществява състава на престъплението по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК първоинстанционният съд е допуснал неправилно да

бъде приложен материалния закон. По отношение обвинението по чл. 354а, ал. 3, т.1 от НК не е безспорно установено, че осъдения е държал наркотичното вещество. Събрани са изключително противоречиви гласни доказателства, включително и сред свидетелите- служители на РУ Кнежа къде съм се намирал при пристигането им пред питейното заведение в с. Бреница. Така например св. К. Д. заяви, че е бил пред заведението в близост до вратата. Св. Х. Р. пък твърди, че когато полицаите са спрели пред заведението осъдения е седял на една от изнесените маси пред заведението. Тогава е станал и е отишъл на съседна маса и е спрял да разговаря с момчетата там. Св. М. М. твърди, че осъдения бил прав до маса на заведението, а когато са му поискали лична карта е заявил, че тя е на друга маса при други две момчета. Св. Г. М. в разпита си пред съда твърди, че когато са пристигнали полицаите осъдения не е бил на масата, мисли че е бил до вратата на заведението, излизайки от тоалетната. Св. Е. Х. твърди, че при пристигането им в заведението двете кутии от цигари, в едната от които се е намирало инкриминираното наркотично вещество са се намирали на масата. При пристигането в заведението на служителите на полицията те изкарали прахообразното вещество от една от кутиите от цигари и веднага са му сложили белезници, като осъдения в това време е излизал от заведението. Противоречията в показанията на разпитаните свидетели не са били отстранени от съда, включително и чрез проведените очни ставки. В нито едно от показанията на разпитаните свидетели не се установява осъдения да е упражнявал фактическа власт върху кутиите от цигари, в една от които се е намирало прахообразното вещество. Обстоятелството къде се е намирал при пристигането на служителите на РУ - Кнежа е от съществено значение относно факта дали е държал кутията с прахообразно вещество, намиращо се на масата. От разпита на собственика на заведението св. Г. Ф. е видно, че би могло нещо да е останало на маса, която не е отсервирал на момента преди да дойдат други клиенти. След изготвянето на протокола за доброволно предаване на място в заведението прахообразното вещество е било доставено в РУ гр.Кнежа в първоначалния му вид, без да бъде запечатано и да бъдат положени подписи. Едва в сградата на РУ гр.Кнежа е бил съставен протокол за оглед на вещественни доказателства в присъствието на поемни лица. Едно от тези поемни лица - св. И. С. заявява пред съда, че огледа на вещественото доказателство се е извършил в стаята на една служителка Н.. Бил там с колегата си С. А.ски и видял на масата пакетчета, по-малки от кибритена кутия, за които осъдения заявил, че са за лична употреба- амфетамин. Тези пакетчета му ги е показала Н.. Следва да се отбележи, че това процесуално действие - оглед на вещественни доказателства съгласно отразеното в протокола е извършено от разследващия полицай Р. Д.. Св. С. обаче твърди, че освен двете поемни лица и служителката Н. в стаята не е имало никой друг. Другото поемно лице - св. С. А.ски твърди, че е възприел кутия от цигари, в която е имало две топчета. Възниква основателния въпрос какво са възприели поемните лица, че се намира в кутията от цигари. Според обвинението

осъденият е държал наркотично вещество в найлонов плик завързан на възел, поставен в кутия от цигари. При огледа на веществените доказателства обаче поемните лица са възприели малки пликчета с вещество - единия от тях и две топчета - другия от тях. Тези техни възприятия не кореспондират с твърдяното от служителите на РУ - Кнежа относно съдържанието на една от кутиите от цигари, намираща се на масата на питейното заведение. На всички тези въпроси, както и на противоречията, съдържащи се в гласните доказателства и писмените такива - протоколи за доброволно предаване и протокол за оглед на веществени доказателства не е било отговорено в мотивите на първоинстанционния съд, нито в решението на въззивния съд. Ето защо първоинстанционният съд неправилно е приложил материалния закон, признавайки го за виновен за това, че е държал високорисково наркотично вещество - амфетамин.

Първоинстанционният съд е допуснал и съществено нарушение на процесуалните правила защото присъдата на първоинстанционния съд е била постановена от незаконен състав. Основанията за това са следните: **Единия от съдебните заседатели от състава на първоинстанционния съд, участвали в хода на съдебното следствие и при постановяване на присъдата е Б. Д..** Същият този съдебен заседател обаче е бил член на състава на съда в съдебното заседание от 09.07.2019 г. по НОХД № 154/2018 г. на Районен съд гр. Кнежа при гледане на делото от първия състав на първоинстанционния съд/ л. 97 и л. 98 от делото /. С решение на Окръжен съд гр. Плевен по ВНОХД № 884/2019 г присъдата на Районен съд гр. Кнежа по НОХД № 154/2018 г. е била отменена и делото е било върнато за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд. Ето защо е било абсолютно недопустимо съдебния заседател Б. Д. да е член на състава на съда при новото разглеждане на делото - НОХД № 277/2019 г. на Районен съд - Кнежа. В делото не се съдържа и протокол за случаен избор на съдебни заседатели по НОХД № 277/2019 г., поради което не става ясно как те са били определени като членове на състава на съда.

Сред останалите процесуални нарушения на първоинстанционния съд е обстоятелството, **че е било проведено разпоредително заседание по делото, въпреки, че се касае за бързо производство и съгласно чл. 358 ал. 1 т. 4 НПК делото се насрочва за разглеждане в седемдневен срок и по него не се провежда разпоредително заседание. Съдът не е прочел заключението на назначената физикохимическа експертиза преди да приеме заключението на експерта съгласно правилото на чл. 282 ал. 1 от НПК. При провеждане на очните ставки между свидетели на л. 152, л. 228, л. 229, л. 230 и л. 250 от делото не са спазени правилата за провеждането им, визирани в чл. 143 ал. 2 и 3 НПК.**

Мотивите на първоинстанционния съд към присъдата, постановена по НОХД №277/19г. описват **фактическа обстановка която напълно съвпада с диспозитива на обвинението.** При изложените правни изводи от обективна страна относно деянието отново дословно е повторен диспозитива на

обвинението. Съдът не е направил точен анализ на събраните гласни и писмени доказателства поотделно и в тяхната съвкупност. **Не е обсъдено подробно и защо не е възприето заявеното от осъдения в обясненията, дадени пред съда. Не става ясно в мотивите и защо съдът е счел свидетелите Г. М. и Е. Х. като свидетели на защитата при положение, че са били включени в списъка за призоваване към обвинителния акт, изготвен от прокуратурата. Не става ясно и защо трима от свидетелите са записани като неутрални свидетели и какъв смисъл е вложил съда в този термин. Не става ясно и защо първоинстанционният съд е приел, че е налице баланс на смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства при определяне на размер на наказанието, като съдът е изброил единствено смекчаващите отговорността обстоятелства.**

Тези нарушения на процесуалните правила от страна на първоинстанционния съд е следвало да бъдат отчетени от въззивния съд при разглеждането на ВНОХД №166/2022 г., още повече че въззивния съд е длъжен да извърши цялостна проверка на законосъобразността на действията на първоинстанционния съд. Въззивният съд е следвало да отмени присъдата на първоинстанционния съд и да върне делото за ново разглеждане от друг състав на Районен съд гр. Кнежа. Във връзка с направеното във въззивната жалба искане за връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда, Окръжен съд гр.Плевен във въззивното си решение е приел, че това искане се явява недопустимо, тъй като нормата на чл. 335 ал. 3 от НПК въвежда категорична забрана за повторно връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда. Този довод на въззивния съд е неоснователен. Посочените процесуални нарушения са толкова съществени, че въззивния съд не може сам да ги отстрани, а в същото време те са отстраними. След изменението на НПК с ДВ бр. 93 от 2011 г. въззивният съд не разполага в пълен обем с правомощията си по чл. 334 от НПК. По отношение на тях действията ограничението на чл. 335 ал. 3 от НПК. Видно обаче от мотивите към проекта за ЗИД на НПК въвеждането на обсъжданата процесуална норма от законодателя е пряко следствие на принципа за разглеждане и решаване на делата от съда в разумен срок. Съществува обаче съдебна практика, в която съдилищата приемат, че абсолютните процесуални нарушения, посочени в чл. 348 ал. 3, т. 1-4 от НПК, каквито са и посочените по-горе, следва да бъдат изключени от цитираната норма./Така например решение на Окръжен съд Шумен по ВНЧХД № 413/2014 г. /Защото приемайки противното би означавало да се игнорира принципа на осъществяването в страната правораздаване в съответствие със закона и правилата на НПК за сметка на бързото правораздаване. Не следва да се приема, че нормата на чл. 335 ал. 3 от НПК предоставя възможност на втората инстанция да реши делото по същество, въпреки че не разполага с валиден съдебен акт, като се абстрахира от допуснатото абсолютно нарушение на процесуалните правила. Цитираната норма би следвало да се прилага тогава, когато допуснатите от първата инстанция нарушения са такива, че е

възможно тяхното отстраняване чрез законосъобразно преповтаряне на опороченото действие, но не и тогава, когато присъдата и някои съдопроизводствени действия, осъществени при първоинстанционното разглеждане на делото са извършени в нарушение на закона. Ето защо въззивната инстанция е следвало да отмени присъдата на първоинстанционния съд и да върне делото за ново разглеждане от друг състав на съда. Видно от гореизложеното са налице основанията за възобновяване на наказателното производство по цитираните по-горе дела, визирани в чл.422 ал. 1 т 5 от НПК, поради което следва да бъдат възобновени. Ако се допусне възобновяването, да се отмените присъдата на първоинстанционния съд и решението на въззивния съд да се приеме, че не е извършил деянието по чл. 354 а, ал. 3, т. 1 от НК и да бъде оправдан изцяло по това обвинение. Ако се прецени, че съдът е допуснал съществени процесуални нарушения, то да се върнете делото за ново разглеждане от друг състав на съответния съд. Ако се приеме, че са налице безспорни доказателства, че е извършил деянието и не са били допуснати съществени процесуални нарушения, то да се приеме, че наложеното наказание е явно несправедливо и да се измените присъдата като се намали размера на наложени наказания „лишаване от свобода” и „глоба”. В мотивите си първоинстанционният съд е отчел, че наказанията са наложени при баланс на смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства и наказанието за деянието по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК клони към средния размер. Въззивната инстанция е констатирала, че при постановяване на присъдата в частта ѝ относно определянето на размера на наложеното наказание първоинстанционният съд не е отчел факта, че стойността на намерените наркотични вещества е ниска и е много под размера на минималната работна заплата за страната. Това обстоятелство, според въззивния съд заедно с младежката възраст, липсата на лоши характеристични данни, съдействието по време на разследването води до превес на смекчаващите вината обстоятелства. Тези факти установяват сравнително ниска степен на обществена опасност на извършеното, както и сравнително ниска степен на обществена опасност на като деец. Предвид изложеното въззивната инстанция е изменила присъдата на първоинстанционния съд и е намалила размера на наложеното ми наказание от три години лишаване от свобода на една година и шест месеца лишаване от свобода при първоначален „общ” режим на изтърпяване. Наложените наказания не отговарят на приетото от въззивната инстанции, че те следва да са при превес на смекчаващи отговорността обстоятелства. Налице са условията на чл. 55 от НК, поради многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства - добрите характеристични данни, младежката възраст, изрядното процесуално поведение, изминалото време от извършване на деянията до постановяване на присъдата, минималното количество наркотично вещество, ниската му стойност значително под размера на минималната работна заплата за страната. Ето защо следва да се определи наказанието при условията на чл. 55

НК.

Всички тези изброени по-горе обстоятелства биха могли да обосноват и друга правна квалификация на извършеното деяние - такова по чл. 354а ал. 5 от НК - маловажен случай. Ето защо следва да се възобнови наказателното производство по делото, да се приеме че е налице състав на престъпление по чл. 354а ал. 5 от НК и се наложи едно наказание „Глоба”, без на основание чл. 68 ал. 1 от НК да се привежда в изпълнение присъдата на Районен съд Б. Слатина.

При горните съображения в искането за възобновяване становището на ВТАП в съдебно заседание е следното: Искането за възобновяване на наказателното производство е неоснователно. Допуснати са някои нарушения на съдопроизводствените правила от първата инстанция, те са отбелязани в искането за възобновяване, но тяхното естество не е в състояние да опорочи, както акта на първата инстанция, така и първоинстанционното решение, затова не би следвало да се стигне до възобновяване на наказателно производство. На първо място се инвокира наличието на необоснованост в акта на Районен съд - Плевен и съответно в решението на Окръжен съд Плевен, когато се описва на стр. 5 и следващите обстоятелството, че съдилищата неправно са възприели фактическата обстановка. Необосноваността не е основание за отмяна на актовете и за възобновяване на наказателното производств. Аналитичната дейност на съдилищата също не може да търпи упрек доколкото и Районният съд, и Окръжният съд са оценили всички събрани по делото доказателства в тяхната взаимовръзка и не се констатира допуснати нарушения на правилата на формалната логика, които да засегнат вътрешното убеждение на съдилищата. На следващо място най-сериозното възражение отбелязано в искането на осъдения за възобновяване на наказателното производство касае предполагаемия незаконен състав на първоинстанционния съд. Посочено е, че един от съдебните заседатели Б. Д. е участвал в разглеждането на НОХД № 154/18 г. присъдата, по което е била отменена от Районен съд - Плевен и съответно делото е било отново върнато на Районния съд и същият заседател Д. е участвал при второто разглеждане на делото. Прегледът на материалите по НОХД №154/18 г. показват, че Д. действително е участвал в това съдебно заседание на 9 юли 2019 г. обаче на същата дата и в това заседание не са извършени никакви процесуални и следствени действия, а единствено делото е било отложено за друга дата, това показва протокола по делото. Т.е. Д. не е бил част от състав на съда, който да е събирал проверявал и оценявал доказателства по делото. Поне съдебната практика установена до момента на ВКС е в насока, че наличието на незаконен състав може да се приеме, когато член на състава е участвал точно в тази дейност - в събирането, проверката и оценката на доказателствата. В случая действията на съдебния заседател Д. не са били от този характер и затова дори и да е допуснато нарушение на процесуалните правила, то не е съществено и не се отразяват при съдебния акт постановен при новото разглеждане на делото от друг Районния съд в гр.

Кнежа. Що се отнася до посоченото нарушение за това как е бил определен Д. като съдебен заседател при разглеждането на НОХД № 277/19 г., подсъдимият и неговият защитник са били запознати с това обстоятелство, че Д. ще участва в състава на съда, но не са изразили възражение срещу участието на този заседател макар че са имали тази възможност, те са били запитани дали имат някакви възражения срещу състава на съда и не са ги посочили, така че това обстоятелство не може да бъде тълкувано в смисъл, че съществува наличието на незаконен състав, така както се твърди в искането. Правилно е посочено в искането, че по бързите производства не се провежда разпоредително заседание, но дори такова да е проведено, то по никакъв начин не ограничава правата на подсъдимия тогава, сега на осъденото лице. Бързото производство самото негово наименование показва, че цели ускоряване на наказателната процедура в нейната досъдебна фаза и затова законодателят е предвидил по-прост ред за разглеждане на този вид производства, като е преценил, че по бързите производства не е необходимо провеждането на такова разпоредително заседание, за да може лицето по-бързо да бъде предадено на съд и да бъде разгледано по-бързо разгледано делото му в съдебната фаза на процеса. Дори и в случая да бъде проведено такова разпоредително заседание, то в крайна сметка може да е довело до леко забавяне на процеса, но в никакъв случай на нарушаване на правата на осъденото лице. Макар и формално да е извършено нарушение, то не се отразява на крайния съдебен акт. Посочено е също, че съдът не бил прочел заключението на физико химичната експертиза, това е така, но всъщност, и подсъдимият и неговият защитник са били запознати със заключението на тази експертиза, участвали са в разпита на вещото лице, не са възражали по същество някакво искане или несъгласие срещу тази експертиза и по отношение на конкретното обстоятелство, че не е било прочетено предварително заключението. Подсъдимият е грамотен и това се отнася и за неговия защитник, така че това дребно нарушение в процесуалната дейност на съда не може да постави под съмнение правилността на неговия акт. Посочено е в искането, че Окръжният съд не можел по същество да разгледа делото предвид разпоредбите на чл. 334 и чл.335 ал. 3 от НПК. Такова тълкуване на закона не е коректно и не е съобразено с неговото съдържание и с правомощията на въззивния съд, който се явява и инстанция по същество. Цитирано е някакво решение на ОС Шумен, което не е задължително за съдилищата, така че не може да се вадят изводи в ущърб на правилността на акта от такова единично решение на някой Окръжен съд. По отношение размера на наказанието. Твърди се, че не били отчетени смекчаващите наказателната отговорност обстоятелства, но това не е така. Напротив, Окръжният съд изменява първоинстанционната присъда точно с тези мотиви, приема наличието на преобладаващи смекчаващите наказателната отговорност обстоятелства, поради което е намалено и първоначално наказанието наложено от Районния съд. В този си вид то е справедливо и не търпи по-нататъшна промяна.

При горните оплаквания в искането за възобновяване, становището на ВТАП и след преценка на постановените присъда на КРС и решение на ПОС, ВТАС приема следното:

По оплакванията в искането за възобновяване.

По първото оплакване.

По отношение обвинението по чл. 354а, ал. 3, т.1 от НК не е безспорно установено, че осъдения е държал наркотичното вещество. Събрани са изключително противоречиви гласни доказателства, включително и сред свидетелите- служители на РУ Кнежа къде съм се намирал при пристигането им пред питейното заведение в с. Бреница. Така например св. **К. Д. заяви, че е бил пред заведението в близост до вратата. Св. Х. Р. пък твърди, че когато полицаите са спрели пред заведението осъдения е седял на една от изнесените маси пред заведението.** Тогава е станал и е отишъл на съседна маса и е спрял да разговаря с момчетата там. Св. М. М. твърди, че осъдения бил прав до маса на заведението, а когато са му поискали лична карта е заявил, че тя е на друга маса при други две момчета. Св. Г. М. в разпита си пред съда твърди, че когато са пристигнали полицаите осъдения не е бил на масата, мисли че е бил до вратата на заведението, излизайки от тоалетната. Св.Е. Х. твърди, че при пристигането им в заведението двете кутии от цигари, в едната от които се е намирало инкриминираното наркотично вещество са се намирали на масата. При пристигането в заведението на служителите на полицията те изкарали прахообразното вещество от една от кутиите от цигари и веднага са му сложили белезници, като осъдения в това време е излизал от заведението. Противоречията в показанията на разпитаните свидетели не са били отстранени от съда, включително и чрез проведените очни ставки. В нито едно от показанията на разпитаните свидетели не се установява осъдения да е упражнявал фактическа власт върху кутиите от цигари, в една от които се е намирало прахообразното вещество. Обстоятелството къде се е намирал при пристигането на служителите на РУ - Кнежа е от съществено значение относно факта дали е държал кутията с прахообразно вещество, намиращо се на масата. От разпита на собственика на заведението св. Г. Ф. е видно, че би могло нещо да е останало на маса, която не е отсервирал на момента преди да дойдат други клиенти. След изготвянето на протокола за доброволно предаване на място в заведението прахообразното вещество е било доставено в РУ гр.Кнежа в първоначалния му вид, без да бъде запечатано и да бъдат положени подписи. Едва в сградата на РУ гр.Кнежа е бил съставен протокол за оглед на вещественни доказателства в присъствието на поемни лица. Едно от тези поемни лица - св. И. С. заявява пред съда, че огледа на вещественото доказателство се е извършил в стаята на една служителка Н.. Бил там с колегата си С. А.ски и видял на масата пакетчета, по-малки от кибритена кутия, за които осъдения заявил, че са за лична употреба- амфетамин. Тези пакетчета му ги е показала Н.. Следва да се отбележи, че това процесуално действие - оглед на вещественни доказателства съгласно отразеното в

протокола е извършено от разследващия полицаи Р. Д., Св. С. обаче твърди, че освен двете поемни лица и служителката Н. в стаята не е имало никой друг. Другото поемно лице - св. С. А.ски твърди, че е възприел кутия от цигари, в която е имало две топчета. Възниква основателния въпрос какво са възприели поемните лица, че се намира в кутията от цигари. Според обвинението осъденият е държал наркотично вещество в найлонов плик завързан на възел, поставен в кутия от цигари. При огледа на веществените доказателства обаче поемните лица са възприели малки пликчета с вещество - единия от тях и две топчета - другия от тях. Тези техни възприятия не кореспондират с твърдяното от служителите на РУ - Кнежа относно съдържанието на една от кутиите от цигари, намираща се на масата на питейното заведение. На всички тези въпроси, както и на противоречията, съдържащи се в гласните доказателства и писмените такива - протоколи за доброволно предаване и протокол за оглед на веществени доказателства не е било отговорено в мотивите на първоинстанционния съд, нито в решението на въззивния съд. Ето защо първоинстанционният съд неправилно е приложил материалния закон, признавайки го за виновен за това, че е държал високорисково наркотично вещество - амфетамин.

Във връзка с това възражение КРС е изложил следните съображения: КРС посочва, че видно от показанията на свидетелите в подкрепа на обвинението К. Д., Х. Р., М. П. М., А. Г. на инкриминираната дата 14.06.2018г.в с.Бреница в заведение известно като при Г. била извършена проверка на лични документи на намиращите там лица между които били свидетелите Г. В. М. и Е. Я. Х., както и подсъдимия А. А.. По време на проверката от полицейските служители М. М., К. Д., Х. Р. и М. М., свидетелите Е. Х. и Г. М. били седнали на изнесена пред входа на заведението при Г. маса, а подсъдимия бил встрани от тях. Била установена самоличността на св.Х., М. и на подсъдимия А., както и местонахожденията им на съответната маса.

Свидетелят Г. Л. Ф., собственик на заведението в с.Бреница, където е било установено деянието на подсъдимия е категоричен, че масата на която са седнали подсъдимия и св.Х. и М. е била почистена преди това и на нея не е имало нищо.

Свидетелите Д., Р. и М. са категорични, че подсъдимия отишъл на съответното си място на масата при св.Х. и св.М., където имало поставени две кутии от цигари марка „Давидов“ и след направена проверка от полицейския служител М. се установило, че в едната от двете кутии има полиетиленов плик с бяло прахообразно вещество, за което подсъдимия казал, че е било наркотично вещество за негова лична употреба. Тази кутия с цигари със съдържанието ѝ е била предадена доброволно от подсъдимия с написан на място протокол за доброволно предаване на св.Р.. След установяването на наркотичното вещество и предаването му подсъдимия и св.Х. и св.М. са били закарани и разпитани в РУ Кнежа и след това са били освободени.

От показанията на свидетелката А. Г. се установи, че е била в стаята РУ-Кнежа, където е било извършено заснемането на кутията от цигари с намиращото се в нея наркотично вещество в РУ-Кнежа, като там по това време са присъствали като поемни лица и свидетелите И. С. и С. А.ски, които са възприели съдържанието на кутията, което е обективизирано в Протокол за оглед на предмети-веществено доказателство, като последващо процесуално следствено действие и Албум към протокол за веществени доказателства извършен на 14.06.2018г. в РУ-Кнежа, стая №4 по БП №ЗМ 111/2018г. по описа на РУ-Кнежа.

Свидетелите на защитата Г. В. М. и Е. Я. Х. твърдят, че по отношение на тях е било извършено полицейско насилие при задържането им с белезници и отвеждането им в РУ-Кнежа на разпит. Свидетелят Е. Х. заяви, че разпитващия го полицейски служител в РУ Кнежа му казвал какво да каже като го заплашвал, че ще бъде привлечен като съучастник с подсъдимия и след като били записани показанията му без да ги чете ги подписал, защото искал да си тръгне от РУ Кнежа. Твърденията за полицейско насилие по отношение на подсъдимия и двамата свидетели не се установява, тъй като дори и да са им били поставени белезници на място в с.Бреница това е било по повод установеното наркотично вещество и след разпита им в РУ-Кнежа са били освободени. Освен това видно от съдържанията на протокол за разпит на обвиняем от 20.06.2018г. и протоколи за разпит на св.Г. М. и св.Е. Х. от 14.06.2018г. е отразено, че протоколите за разпит са били прочетени на подсъдимия и тези свидетели и с подписите си са удостоверили, че показанията им са записани правилно.

По повод на твърденията на св.Е. Х. за полицейско насилие по отношение на него са проведени очни ставки между него и св.Д., св.Р. и св.М. като не се установяват данни в тази насока.

На досъдебното производство в протокол за разпит на обвиняем от 20.06.2018г., обвиняемото лице е дало обяснения в насока, че се признава за виновен и съжaliaва за стореното, а намерения амфетамин е бил негов за лична употреба. В съдебното следствие, навярно поради заплахата от получаване на ефективно наказание лишаване от свобода и привеждането в изпълнение на предходното му условно осъждане в ефективно наказание лишаване от свобода, възприема защитната теза, че кутията от цигари с амфетамина в нея се е намирала оставена на масата, когато са седнали там със св.Х. и св.М. като в тази насока са и дадените в съдебното следствие обяснения на подсъдимия А.. Защитната теза на подсъдимия и защитника му в съдебното следствие не се установява и се опроверга от показанията на св.К. Д., св.Х. Р., св.М. П. М. и св.Г. Л. Ф.. Съдът дава вяра на показанията на свидетелите на обвинението К. Д., Х. Р., М. П. М., А. Г., както и на показанията на неутрални свидетели Г. Л. Ф., И. И. С. и С. И. А.ски които счита за достоверни и непротиворечиви по между си.

По отношение на показанията на свидетелите на защитата Г. В. М. и Е.

Я. Х., както и на обясненията на подсъдимия, съдът не дава вяра на същите, тъй като счита същите недостоверни и противоречиви по между си и се опровергават от останалите по делото свидетелски показания, поради което не ги кредитира.

Горните съображения на КРС са приети от ПОС, като е потвърден извода за авторството на деянието.

Във връзка с това възражение следва да се имат предвид показанията на следните свидетели: К. Д.: В заведението, което посетихме, установихме лицето – подс. А.. Лично аз му поисках документи за проверка. Той мисля, че представи или може би каза, че документите му са на масата, на която седи, нямам конкретни спомени. Отидохме до мястото на масата, там имаше още две лица. Пред единият от столовете, който беше свободен, имаше две кутии с цигари. Попитахме г-н А. дали държи наркотични вещества в себе си, първоначално каза че няма, при което колегата М. М. отвори кутиите с цигари и в една от двете кутии имаше пакет с бяло прахообразно вещество. Първоначално обвиняемия заявяваше, че не са негови, след това каза, че това са наркотични вещества за лична негова употреба и ги предаде с протокол за доброволно предаване. .... Другите двама лица, които бяха с него на масата, също бяха разпитани. Те също потвърдиха, че тези наркотични вещества са негови. .... Белезници бяха поставени единствено на подсъдимия, тъй като той беше и задържан.

Свид. Х. Р. посочва: Когато спряхме на центъра пред заведението видях подсъдимия да седи на една от изнесените маси пред заведението отвън. На масата имаше още две момчета. На съседните маси имаше още лица. Тогава той стана и отиде до съседна маса, където имаше 4-5 момчета и спря да разговаря с тях. С колегите отидохме при подсъдимия, представихме му се. Другите колеги отидоха при седящите на масата две момчета, като разстоянието беше около 2-3 метра. Тогава с колегите и подсъдимия се върнахме до масата, където седяха останалите две момчета. На масата имаше две кутии от цигари и портфейл с документи и съответни напитки от заведението. При беседа с другите две момчета, те казаха, че кутиите от цигари и портфейла са на подсъдимия, което и той потвърди. Тогава, като го попитахме, какво има в кутиите, като отворихме едната кутия там имаше цигари, а в другата имаше пликчета с бяло кристалообразно вещество. В това време колегата М. постави белезници на подсъдимия. По време на беседата с А., той каза, че това са амфетамини за лична употреба, които ползва да си взема изпитите в гр. Свищов. След което подсъдимия се съгласи тези наркотични вещества да ми ги предаде с протокол за доброволно предаване. Протокола беше съставен там на масата, като той лично написа какво е това вещество. След като взехме кутията с наркотичното вещество, което той каза, че е такова, А. беше задържан и отидохме в РУ - Кнежа заедно със свидетелите – двете момчета седящи на масата с него. .... Разяснявам, че портфейла и двете кутии от цигари бяха пред място, от което беше станал подсъдимия. .... Подсъдимият ми предаде с протокол за доброволно

предаване - двете кутии от цигари, като се качихме заедно в патрулният автомобил. .... Записано е в протокола за доброволно предаване, какво съм получил и съответно, какво съм предал на разследващия полицай. .... В кутията от цигари беше действително бялото кристалообразно вещество..... Тези пликчета бяха в кутии от цигари, в една от кутиите имаше цигари, а в другата имаше тези пликчета с кристално вещество, като господин А., каза, че са негови.

Свид. Г. М. посочва: Незная, на кого са били собственост тези кутии от цигари. А. пушеше от едните цигари, а другите бяха пак на масата, но не съм виждал какви са. Разяснявам, че с А. се срещнахме точно пред заведението, след което той седна преди нас, а ние след това седнахме на масата. Според мен някъде, около 20-30 минути, седяхме на масата, преди да дойдат полицаите. ....Тези две кутии от цигари, за които казах, бяха отваряни от полицаите в наше присъствие и ни питаха, на кого са и ние с Евгени казахме, че не са наши и незнаем, на кого са. ....

След прочитане на показанията на този свидетел от предходното разглеждане и на досъдебното производство, той заявява: Считам, че не съм казвал, при разпита ми в полицията в гр. Кнежа, че тези кутии от цигари са на А.. Поддържам казаното от мен пред предходният състав, което ми беше прочетено.

Свид. М. М. посочва: ...По телефона ми се обади началник криминална полиция – Д., за това, че в заведението „При Г.“ има лице, което притежава наркотично вещество. ....Лицето, подс. А. А. беше прав до маса на заведението. Извърших паспортна проверка на всички лица. Поисках документ за самоличност на А., същият каза, че личната му карта е на другата маса, при други две момчета. След като отидохме на тази маса, където той е седял с други две лица, където са му личните вещи си спомням, че колегите М. М. и К. Д. разпитваха другите две лица, на кога са вещите на масата, тъй като имаше две кутии от цигари, напитки и портфейл - черен на цвят. .... Спомням си, че в една от кутиите от цигари имаше цигари, а в другата имаше полиетиленови пликчета, с някакво вещество, на цвят бледожълто. Възприех, че кутията с полиетиленовите пликчета са наркотични вещества. ....Ставаше въпрос за съставен протокол за доброволно предаване на наркотичното вещество. Колегата Райко го състави и подс. А. го подписа. Видях, че и А. също го подписа. .... Възприех, че тези кутии от цигари бяха предадени от подс. А., на колегата Р., за което беше написан протокол. Тези кутии от цигари останаха при колегата Р., а аз се прибрах, както казах със свид. Г. М. към РУ - Кнежа. Свид. И. С. посочва: .... Спомням си, че г-на, по повод на тези пликчета каза, че са били за негова лична употреба – амфетамин, /свид. посочи подсъдимия/. Свид. Г. Ф. посочва: ....Случката стана преди около 2 год., в с. Бреница, в заведението, на което аз съм собственика. ....Преди идването на подсъдимия и двете момчета с него на тази маса, на която те седнаха не са седели други хора. .... От отварянето на заведението в 07:00 часа до въпросният час, когато са дошли

подсъдимия и другите двама, най-вероятно са идвали и седели хора на масата, но масата е била почиствана. По принцип след, като си тръгнат хората – посетителите, боклуците изхвърлям в кошчето. .... На съответната дата преди да дойде компанията на подсъдимия, масата им е била почиствана. Свид. Е. Х. посочва: .....След което с Георги седнахме на столове до масата, а на масата имаше две кутии цигари. Пояснявам там заварихме две кутии от цигари, като марката им не си спомням.

При горните показания на свидетелите и мотивите на КРС няма основание да се направи извод, че КРС не е изпълнил задължението си да обсъди както обвинителните, така и оправдателните доказателства. От показанията на полицейските служители К. Д., Х. Р., М. П. М. и Г. Л. Ф., за които няма никакви основания да се считат за заинтересовани или предубедени, се налага категоричния извод за принадлежността на наркотичното вещество т.е. за авторството на деянието. Твърдението за някакво съществено противоречие в показанията на тези свидетели са неприемливи, защото по съществените въпроси - къде са намерени наркотичните вещества, кой е седял там, какво изявление е направил подсъдимия, от кого са иззети тези вещества показанията на Д., Р. и М. са еднопосочни. Освен това св.Фиковски опровергава защитната теза, че някой друг е оставил кутията с цигари на масата, на която е стоял подсъдимия.

Оплакването е неоснователно.

По второто оплакване. То се свежда до това, че първоинстанционният съд е допуснал и съществено нарушение на процесуалните правила защото присъдата на първоинстанционния съд е била постановена от незаконен състав. **Единият от съдебните заседатели от състава на първоинстанционния съд, участвали в хода на съдебното следствие и при постановяване на присъдата е Б. Д.** Същият този съдебен заседател обаче е бил член на състава на съда в съдебното заседание от 09.07.2019 г. по НОХД № 154/2018 г. на Районен съд гр.Кнежа при гледане на делото от първия състав на първоинстанционния съд/ л. 97 и л. 98 от делото /. С решение на Окръжен съд гр. Плевен по ВНОХД № 884/2019г присъдата на Районен съд гр. Кнежа по НОХД № 154/2018 г. е била отменена и делото е било върнато за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд. Ето защо е било абсолютно недопустимо съдебния заседател Б. Д. да е член на състава на съда при новото разглеждане на делото - НОХД № 277/2019 г. на Районен съд - Кнежа.

Това възражение не може да бъде споделено защото посочения съдебен заседател е участвал единствено в заседание в което не е даден ход на делото и съответно не е провеждано съдебно следствие и не е постановяван съдебен акт. При това положение не е налице нито едно основание за отвод по чл.29 от НК.

По третото възражение. В делото не се съдържа и протокол за случаен избор на съдебни заседатели по НОХД №277/2019 г., поради което не става

ясно как те са били определени като членове на състава на съда.

Във връзка с това оплакване следва да се посочи, че действително съгласно чл.72 ал.2 от Закона за съдебната власт за всяко дело се определят основни и резервни съдебни заседатели **на принципа на случайния подбор** чрез електронно разпределение. В НПК това изискване не е регламентирано, което не дава възможност да се приеме, че е налице процесуално нарушение. Налице е нарушение, но то не е по НПК и в този смисъл няма характер на съществено процесуално нарушение, което да доведе до извод за порочност на съдебния акт.

По четвъртото възражение.Сред останалите процесуални нарушения на първоинстанционния съд е обстоятелството, **че е било проведено разпоредително заседание по делото, въпреки,** че се касае за бързо производство и съгласно чл. 358 ал. 1 т. 4 НПК делото се насрочва за разглеждане в седемдневен срок и по него не се провежда разпоредително заседание.

Това оплакване не може да бъде споделено защото смисълът на посочената разпоредба се свежда до осигуряване на бързина на процеса. В този смисъл провеждането на разпоредително заседание не накърнява правата на подсъдимия, за да се прави извод за допуснато съществено процесуално нарушение.

По петото оплакване. Съдът не е прочел заключението на назначената физикохимическа експертиза преди да приеме заключението на експерта съгласно правилото на чл. 282 ал. 1 от НПК. Действително, видно от съдебния протокол на заседанието от 06.07.2020г. е видно, че не е прочетено заключението на вещото лице. В този смисъл е налице нарушение на чл.282 от НПК, но то не е съществено. Това нарушение на НПК не е от категорията на абсолютните, което означава, че не води директно до извод за това, че е съществено процесуално нарушение. Това означава, че следва освен да е допуснато, но и да е довело до ограничаване процесуалните права на страните. Осъдения не сочи кое процесуално право му е нарушено и освен това от посочения протокол на съдебното заседание е видно, че вещото лице е разпитано изключително подробно, включително и по въпроси на защитата на осъдения. Това означава, че няма никакво основание да се приеме, че е налице съществено процесуално нарушение и съответно оплакването е неоснователно.

По шестото оплакване. При провеждане на очните ставки между свидетели на л. 152, л. 228, л. 229, л. 230 и л. 250 от делото не са спазени правилата за провеждането им, визирани в чл. 143 ал. 2 и 3 НПК.

И за това възражение важи посоченото по-горе, че не е от категорията на абсолютните, което означава, че не води директно до извод за това, че е съществено процесуално нарушение. И то не е подкрепено с конкретни

твърдения за ограничаване процесуалните права на страните и няма как да се отговори конкретно. Освен това е видно, че при очната ставка от 24.01.2022г. е зададен въпроса по чл.143 ал.2 от НПК, а при тази от 08.02.2021г. същият въпрос е изяснен от самата очна ставка. Относно оплакването за нарушение на чл.143 ал.3 от НПК не става ясно в какво точно се изразява нарушението, но и не се установява такова, което да е довело до ограничаване на процесуалните права на страните.

По седмото оплакване. Мотивите на първоинстанционния съд към присъдата, постановена по НОХД №277/19г. описват фактическа обстановка която напълно съвпада с диспозитива на обвинението. При изложените правни изводи от обективна страна относно деянието отново дословно е повторен диспозитива на обвинението.

Всъщност ако това оплакване следва да се разбира, че фактическата обстановка не е достатъчно подробна следва да се отбележи, че деянието не се отличава с някаква сложност защото се свежда до това, че лицето е държало наркотични вещества на определена дата и място. В този смисъл няма основание да се приеме, че е налице някакво нарушение на процесуалните правила, още повече, че осъдения не сочи в какво конкретно се изразява нарушението – нещо не му е ясно или нещо липсва във фактическата обстановка. Освен това съдът достатъчно подробно е обсъдил доказателствения материал и е посочил установените съществени факти, изпълващи приложимата материалноправна норма.

По осмото оплакване. Съдът не е направил точен анализ на събраните гласни и писмени доказателства поотделно и в тяхната съвкупност. Не е обсъдено подробно и защо не е възприето заявеното от осъдения в обясненията, дадени пред съда. Защитната позиция на осъдения е обсъдена от КРС и това е видно от мотивите на съда. В тази връзка са обсъдени показанията на разпитаните свидетели и КРС е посочил на кои дава вяра и защо и на кои не дава вяра и защо. По този начин е даден и отговор на защитната версия на осъдения.

По деветото оплакване. Не става ясно в мотивите и защо съдът е счел свидетелите Г. М. и Е. Х. като свидетели на защитата при положение, че са били включени в списъка за призоваване към обвинителния акт, изготвен от прокуратурата. Не става ясно и защо **трима от свидетелите са записани като неутрални** свидетели и какъв смисъл е вложил съда в този термин.

От мотивите на съда става пределно ясно защо категоризира свидетелите и на каква база. Очевидно е, че съдът ги разделя на групи за улеснение както на анализа на показаният им, така и за да улесни страните в разбиране на мотивите от гледна точка на това какви доказателства се съдържат в тях – обвинителни, оправдателни или такива, които доизясняват фактическата обстановка, без да се правят преки изводи относно деянието. Фактът, че определени свидетели са посочени в обвинителния акт, не ги

прави свидетели даващи обвинителни доказателства, а те са посочени от прокурора съобразно задължението му по чл.13 от НПК – разкриване на обективната истина.

По десетото оплакване. Нарушения на процесуалните правила от страна на първоинстанционния съд е следвало да бъдат отчетени от въззивния съд при разглеждането на ВНОХД №166/2022 г.. Въззивният съд е следвало да отмени присъдата на първоинстанционния съд и да върне делото за ново разглеждане от друг състав на Районен съд гр. Кнежа. Във връзка с направеното във въззивната жалба искане за връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда, Окръжен съд гр.Плевен във въззивното си решение е приел, че това искане се явява недопустимо, тъй като нормата на чл. 335 ал. 3 от НПК въвежда категорична забрана за повторно връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда. Този довод на въззивния съд е неоснователен. Посочените процесуални нарушения са толкова съществени, че въззивния съд не може сам да ги отстрани, а в същото време те са отстраними. След изменението на НПК с ДВ бр. 93 от 2011 г. въззивният съд не разполага в пълен обем с правомощията си по чл. 334 от НПК. По отношение на тях действия ограничението на чл. 335 ал. 3 от НПК. Видно обаче от мотивите към проекта за ЗИД на НПК въвеждането на обсъжданата процесуална норма от законодателя е пряко следствие на принципа за разглеждане и решаване на делата от съда в разумен срок. Съществува обаче съдебна практика, в която съдилищата приемат, че абсолютните процесуални нарушения, посочени в чл. 348 ал. 3, т. 1-4 от НПК, каквито са и посочените по-горе, следва да бъдат изключени от цитираната норма./Така например решение на Окръжен съд Шумен по ВНЧХД № 413/2014 г. /Защото приемайки противното би означавало да се игнорира принципа на осъществяването в страната правораздаване в съответствие със закона и правилата на НПК за сметка на бързото правораздаване. Не следва да се приема, че нормата на чл. 335 ал. 3 от НПК предоставя възможност на втората инстанция да реши делото по същество, въпреки че не разполага с валиден съдебен акт, като се абстрахира от допуснатото абсолютно нарушение на процесуалните правила. Цитираната норма би следвало да се прилага тогава, когато допуснатите от първата инстанция нарушения са такива, че е възможно тяхното отстраняване чрез законосъобразно преповтаряне на опороченото действие, но не и тогава, когато присъдата и някои съдопроизводствени действия, осъществени при първоинстанционното разглеждане на делото са извършени в нарушение на закона. Ето защо въззивната инстанция е следвало да отмени присъдата на първоинстанционния съд и да върне делото за ново разглеждане от друг състав на съда.

На първо място не е било налице основание за връщане на делото за ново разглеждане от КРС и няма никакво основание да се приеме, че ПОС е изложил неприемливи съображения, за това, че повторно връщане на делото би било в нарушение на чл.335 ал.3 от НПК. Позоваването на практика на

друг Окръжен съд не е съществен аргумент в подкрепа на възражението. Единствената задължителна практика е посочена в чл.130 ал.2 от ЗСВ.

По единадесетото оплакване.

Не става ясно и защо първоинстанционният съд е приел, че е налице баланс на смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства при определяне на размер на наказанието, като съдът е изброил единствено смекчаващите отговорността обстоятелства. Ако се приеме, че са налице безспорни доказателства, че е извършил деянието и не са били допуснати съществени процесуални нарушения, то да се приеме, че наложеното наказание е явно несправедливо и да се измените присъдата като се намали размера на наложени наказания „лишаване от свобода” и „глоба”. В мотивите си първоинстанционният съд е отчел, че наказанията са наложени при баланс на смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства и наказанието за деянието по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК клони към средния размер. Въззивната инстанция е констатирила, че при постановяване на присъдата в частта ѝ относно определянето на размера на наложеното наказание първоинстанционният съд не е отчел факта, че стойността на намерените наркотични вещества е ниска и е много под размера на минималната работна заплата за страната. Това обстоятелство, според въззивния съд заедно с младежката възраст, липсата на лоши характеристични данни, съдействието по време на разследването води до превес на смекчаващите вината обстоятелства. Тези факти установяват сравнително ниска степен на обществена опасност на извършеното, както и сравнително ниска степен на обществена опасност на като деец. Предвид изложеното въззивната инстанция е изменила присъдата на първоинстанционния съд и е намалила размера на наложеното наказание от три години лишаване от свобода на една година и шест месеца лишаване от свобода при първоначален „общ” режим на изтърпяване. Наложените наказания не отговарят на приетото от въззивната инстанции, че те следва да са при превес на смекчаващи отговорността обстоятелства. Налице са условията на чл. 55 от НК, поради многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства - добрите характеристични данни, младежката възраст, изрядното процесуално поведение, изминалото време от извършване на деянията до постановяване на присъдата, минималното количество наркотично вещество, ниската му стойност значително под размера на минималната работна заплата за страната. Ето защо следва да се определи наказанието при условията на чл. 55 НК.

Всички тези изброени по-горе обстоятелства биха могли да обосноват и друга правна квалификация на извършеното деяние - такова по чл. 354а ал. 5 от НК - маловажен случай. Ето защо следва да се възобнови наказателното производство по делото, да се приеме че е налице състав на престъпление по чл. 354а ал. 5 от НК и се наложи едно наказание „Глоба”, без на основание чл. 68 ал. 1 от НК да се привежда в изпълнение присъдата на Районен съд Б. Слатина.

По отношение на наложеното наказание КРС е изложил съображения, съобразявайки младежката възраст към момента на деянието, съдействие на подсъдимия на разследващите органи в досъдебното следствие, съдебно му минало и липсата на лоши характеристични данни за него при определяне и налагане на наказанията му, съдът приема наличието баланс между смекчаващите и отегчаващите вината му обстоятелства, поради което му определя и наказание лишаване от свобода към средния размер предвиден от нормата на чл.354а, ал.3, т.1 от НК. **Във връзка с наказанието ПОС е посочил, че** при извършване на проверка на обжалваната присъда е констатирано, че при постановяване на присъдата в частта ѝ относно, определянето на размера на наложеното на въззивният жалбоподател наказание първоинстанционния съд не е отчел факта, че стойността на намерените наркотични вещества е ниска. Към настоящият момент тя е много под размера на минималната работна заплата за страната. Това обстоятелство заедно с младежката възраст на подсъдимия, липсата на лоши характеристични данни, съдействието на подсъдимия по време на разследването води да превес на смекчаващите вината обстоятелства. Всички тези факти установяват, сравнително ниска степен на обществена опасност на извършеното от А., както и сравнително ниска степен на обществена опасност на дееца. Предвид това ПОС счита, че наказание в размер на три години лишаване от свобода при първоначален общ режим на изтърпяване се явява несъразмерно тежко за подсъдимия. Наказание в размер на една година и шест месеца би постигнало в максимална степен целите на личната и генералната превенция.

При горните съображения на съдилищата няма основание да се приеме, че наложеното наказание лишаване от свобода е явно несправедливо. Видно е, че след редукцията от ПОС наказанието е индивидуализирано почти до минимума. Прилагането на чл.55 от НК или налагането на минималното предвидено в закона наказание би било в противоречие със съдебното минало на осъдения, което сочи на извършено деяние в кратък срок/само десет дни/ след влизане в сила на предходното осъждане.

Във връзка с наложеното наказание глоба в размер на 3000лв при второто разглеждане на делото следва да се има предвид следното: Първоинстанционното и въззивното производство, предмет на настоящото дило, са втори по ред, след постановяване на присъда по НОХД №154/2018г. на Районен съд гр. Кнежа и решението по ВНОХД №884/2019г. на Окръжен съд гр. Плевен. С последното присъдата на КРС е отменена и делото е върнато за ново разглеждане, като производството се е развило само по въззивна жалба на подсъдимия А. И. А. против Присъда №188 от 15.10.2019г., постановена по НОХД № 154/2018г. по описа на РС – Кнежа. По НОХД №154/2018г. РС-Кнежа на основание чл. 354 ал. 3 т. 1 във вр. с чл. 54, ал. 1 от НК налага наказание две години лишаване от свобода при първоначален общ режим на изтърпяване. На основание чл.354а ал. 3 т. 1 предложение 2 от НК налага глоба в размер на 2 000лв.

При горните съдебни актове и във връзка с това, че второто първоинстанционно производство се е развило след отмяна на първата постановена присъда, само по жалба на подсъдимия, съдът не е имал право да постанови по-тежко наказание от предходно постановеното. След изменението на присъдата по НОХД №277/2019 г. по описа на Районен съд гр.Кнежа по отношение на наказанието лишаване от свобода с решението по ВНОХД №166/2022 г. на Окръжен съд - гр. Плевен този проблем е решен, но само по отношение на наказанието лишаване от свобода. По отношение на наказанието глоба в размер на 3000лв недопустимо е утежнено положението на осъдения, при положение, че при първото разглеждане на делото размера на глобата е бил 2000лв. С оглед на това следва да се възобнови ВНОХД №166/2022 г. на Окръжен съд - гр. Плевен, като на основание чл.425 ал.1 т.4 от НПК Решение №98/23.05.2022 г по ВНОХД№166/22г. ПОС се измени само по отношение на наказанието глоба спрямо осъдения А. И. А. и същата се редуцира от 3000лв на 2000лв.

На фона на всичко изложено по-горе не са допуснати други съществени нарушения по чл. 348, ал. 1, т.1, т. 2 и т.3 от НПК, които да съставляват основание по чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК за възобновяване на делото, освен посоченото относно наказанието глоба.

Водим от горното и на основание чл. 425 ал.1 т.4 от НПК, Великотърновският апелативен съд:

РЕШИ:

ВЪЗОбНОВЯВА наказателното производство по ВНОХД №166/2022 г. на Окръжен съд - гр. Плевен.

ИЗМЕНЯ Решение №98/23.05.2022г., постановено по ВНОХД№166/22г. на ПОС, като намалява размера на наложеното на осъдения А. И. А., за извършено престъпление по чл. 354а, ал.3, т.1 от НК, наказание ГЛОБА от три хиляди лева на ДВЕ ХИЛЯДИ лева.

Оставя без уважение искането на осъдения А. И. А., чрез адв. В. Ц. Б. от САК, за възобновяване в останалата му част.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____